

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. С., 01.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети февруари
през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ради Ив. Йорданов

при участието на секретаря Юлиана Д. Божилова
като разгледа докладваното от Ради Ив. Йорданов Търговско дело №
20231800900173 по описа за 2023 година

Ищецът Г., със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „Граф Игнатиев” №2 ет.4 е
предявил срещу Г. П. Ч. ЕГН***** с адрес: с.А., общ. С., обл. С., иск с правно
основание чл.45 от ЗЗД и чл.288. ал.12 от КЗ /отменен/ сега чл.558 ал.7 от Кодекса на
застраховането, за заплащане на сумата от

46 378,47 лв. (четиридесет и шест хиляди триста седемдесет и осем лева и 47
стотинки), представляващо изплатеното от Г. по щета № 210054/25.02.2015г., присъденото
по влязло в сила съдебно Решение по гр. д. № 10973/2016г. на СГС, 8 с-в и в.гр. д. №
570/2019г. на САС, ведно със законната лихва от датата на завеждане на настоящата искова
молба до окончателното изплащане на сумата и направените по делото разноси, както и
юрисконсултско възнаграждение.

На 19.10.2014г. лек автомобил „Алфа Ромео" се движи по път III -181 с посока на
движение от с.А. към с.Б.. В същото време, в същата посока преди л.а. „Алфа Ромео", в
същата посока и в същата пътна лента се движи товарен автомобил „ГАЗ". Около 33+600
км., при разклона за „Летище" - водачът на лекия автомобил „Алфа Ромео" е предприел
изпреварване на товарния автомобил, навлизайки в лентата за насрещно движение с около
80км/ч, при наличие на непрекъсната разделителна линия. В същото време водачът на
товарния автомобил предприема маневра за завой наляво със скорост от около 20 км/ч също
навлизайки в процеса на маневрата - в лентата за насрещно движение при наличие на
непрекъсната разделителна линия. Тогава настъпва удар между автомобилите, с предна лява
част на лек автомобил „Алфа Ромео и задна лява част на товарен автомобил „ГАЗ". От удара
са настъпили деформации по предната част на лекия автомобил и травматични увреждания

на Б. Х..

Б. Х. Х. се обърнал към Г. за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди на основание чл. 557 от Кодекса за застраховането - без сключена задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ за товарен автомобил „ГАЗ 53Д“ с рег. № СО 7551 КА, и по образувана щета № 210054/25.02.2015г. Г. отказа да изплати обезщетение.

Б. Х. Х. не се съгласи с постановения отказ от изплащане на обезщетение и образуваха срещу Фонда Решение по гр. д. № 10973/2016г. на СГС, 8 с-в и в.гр. д.№ 570/2019г. на САС,

СГС с Решение по гр. д. № 10973/2016г. постанови следното

На Б. Х. Х.: сумата от 15 000 лева (петнадесет хиляди лева), представляващи застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, настъпили в следствие телесни увреждания при ПТП от 19.10.2014г., което е причинено от водача на товарен автомобил „ГАЗ 53Д“ с рег. № СО 7551 КА, заедно със законната лихва върху ' сумата на обезщетението за периода от 09.09.2016г. до деня на окончателното плащане, като отхвърля иска в частта за разликата - над размера на присъдената сума и до пълния 9 размер на претенцията за 60 000 лева.

ОСЪЖДА Г., със седалище и адрес на управление - гр. С., ул. „Граф Игнатиев“ № 2 да заплати на Б. Х. Х. с ЕГН ***** и със съдебен адресат - адв. Я.В.С., гр. С., ж.к. „Дружба“, бл.228, вх.А, ап.60 на основание чл. 226, ал.1 от КЗ /отм/ вр. с чл. 51, ал.2 от ЗЗД - сумата от 694,37 лева (шестстотин деветдесет и четири лева и тридесет и седем ст), представляващи застрахователно обезщетение за имуществени вреди, настъпили в следствие телесни увреждания при ПТП от 19.10.2014г., което е причинено от водача на товарен автомобил „ГАЗ 53Д“ с рег. № СО 7551 КА. заедно със законната лихва върху сумата на обезщетението за периода от 09.09.2016г. до деня на окончателното плащане, като отхвърля иска в частта за разликата над посочената сума и до пълния претендирай размер на обезщетението от 1585, 92 лева.

ОСЪЖДА Г., със седалище и адрес на управление - гр. С., ул. „Граф Игнатиев“ № 2 да заплати на Б. Х. Х. с ЕГН ***** и със съдебен адресат - адв. Я.В.С., гр. С., ж.к. „Дружба“, бл.228, вх.А, ап.60 на основание чл.86 от ЗЗД - сумата от 1974, 62 (хиляда деветстотин седемдесет и четири лева и 62 ст.), представляваща лихва върху присъдената сума на обезщетението за неимуществени вреди, за периода считано от 26.05.2015г. до деня на предявяването на иска на 09.09.2016г. като отхвърля иска в частта за разликата над присъдената сума и до пълния претендирай размер 7893. 41 лева.

ОСЪЖДА Г., със седалище и адрес на управление - гр. С., ул. „Граф Игнатиев“ № 2 да заплати на Б. Х. Х. с ЕГН ***** и със съдебен адресат - адв. Я.В.С., гр. С.. ж.к. „Дружба“, бл.228, вх.А. ап.60 на основание чл.86 ЗЗД сумата 91,41лв., представляваща лихва върху присъдената сума на обезщетението за имуществени вреди, за периода считано от 26.05.2015г. до деня на предявяването на иска на 09.09.2016г., като отхвърля иска в частта за разликата над присъдената сума и до пълния претендиран размер от 208. 52 лева.

ОСЪЖДА Г., със седалище и адрес на управление - гр. С., ул. „Граф Игнатиев № 2 да заплати на Б. Х. Х., на основание чл. 78, ал.1 от ГПК - сумата от 276 лева (двеста седемдесет и шест лева), представляваща общ размер на направените съдебни разноси пред Софийски градски съд.

ОСЪЖДА Б. Х. Х. да заплати на Г., със седалище и адрес на управление - гр. С.. ул. „Граф Игнатиев” № 2. на основание чл. 78, ал. 3 е ал.8 от ГПК - сумата от 487 лева (четиристотин осемдесет и седем), представляваща общ размер на направените съдебни разноси пред Софийски градски съд.

ОСЪЖДА Г., със седалище и адрес на управление - гр. С.. ул. „Граф Игнатиев" № 2. да заплати на адв. Я.В.С., с адрес на практиката гр. С., ж.к. „Дружба“, бл.228, вх.А. ап.60. на основание чл. 38 ЗАДв -сумата от 1210 лева (хиляда двеста и десет лева), представляваща възнаграждение за процесуално представителство на Б. Х. Х. пред Софийски градски съд

ОСЪЖДА Г. да заплати по сметка на Софийски градски съд - на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК - сумата от 784, 55 лева (седемстотин осемдесет и четири лева и петдесет и пет ст.), представляваща държавна такса и съдебни разноси съобразно уважената част от иска. от заплащането на които ищеца е бил освободен.

САС с Решение по в.гр. д. № 570/2019г. постанови следното:

ОТМЕНЯ решение от 9.11.2017 г., по гр.д. № 10 973/16 г., СГС, 1-8 с-в, в частта, в която се отхвърлят искове на Б. Х. Х. срещу Г. за сумата над 15 000 лв. до 27 000 лв. и за сумата над 694,37 лв. до сумата 1388,73 лв., като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА Г. да заплати на Б. Х. Х., ЕГН *****, допълнително на основание чл. 288. ал. 1, т. 2. б. „а“ КЗ (отм.) сумата от 12 000 лв. като обезщетение за неимуществени вреди и допълнително 555,49 лв. като обезщетение за имуществени вреди, причинени от ПТП. настъпило на 19.10.2014 г., ведно със законната лихва от 25.05.2016 г. до окончателното изплащане,

ПОТВЪРЖДАВА решението в частта, в която искът на Б. Х. Х. срещу Г. е отхвърлен за разликата над 27 000 лв. до сумата от 60 000 лв.

В останалата част решението е влязло в сила като необжалвано.

ОСЪЖДА Г. да заплати по сметка на САС държавни такси в размерна 502,22 лв. и 251,11 лв.

ОСЪЖДА Г. да заплати на адв. Я.С. на основание чл. 38 ЗА възнаграждение общо в размер на 1813, 32 лв.

ОСЪЖДА Г. да заплати на Б. Х. Х. допълнително разноси в размер на 208, 76 лв.

Б. Х. Х. се снабдил с изпълнителен лист образува ИД № 92 от 2019г. по описа на ЧСИ № 870 и след получена ПДИ и наложен запор, беше изплатена сума, както следва:

Главница - 27 000.00 лева, законна лихва - 8 307,71, разноси - 4 010,28 лева - Общо 39317,99лв.;

След подадено възражение от ГФ, ЧСИ 788 възстановил на Фонда сума в размер на 930,00 лева.

Б. Х. Х. се снабди с изпълнителен лист образува ИД № 286 от 2020г. по описа на ЧСИ № 851 и след получена ПДИ, беше изплатена сума в общ размер на 3 022,42 лева:

След подадено възражение от ГФ, ЧСИ възстанови на Фонда сума в размер на 203,14лева

Въз основа на Решения по гр. д. № 10973/2016г. на СГС, 8 с-в и в.гр. д. № 570/2019г. на САС, адв. Симеонов се снабдил с изпълнителен лист образувал ИД № 287 от 2020г. по описа на ЧСИ № 851 и след получена ПДИ, беше изплатена сума в общ размер на 3 864,96 лева;

След подадено възражение от ГФ, ЧСИ възстанови на Фонда сума в размер на 231,64лева

С платежни нареждания от 18.12.2020г. са заплатени дължимите държавни такси към СГС и САС в размер на 1 286,77 лева и 251,11 лева;

Описаните по - горе плащания са обобщени в подробна писмена счетоводна справка, която прилага към настоящата искова молба.

С регресна покана ГФ поканил ответника да възстанови изплатеното от Г., но той не е погасил задължението си.

Г. представя писмени доказателства по опис, които моли да бъдат приети.

В срока по чл.367 ал.1 от ГПК ответникът Г. П. Ч. е подал писмен отговор.

Искът с правно основание чл.45 от ЗЗД и чл.288. ал.12 от КЗ /отменен/ сега чл.558. ал.7 от Кодекса на застраховането е недопустим и неоснователен предвид наличието на следните обстоятелства:

Ответникът Г. П. Ч. е участник в пътнотранспортно произшествие възникнало на 19.04.2014 г. около 15.30 часа в района километър 33.600 по път 111-18 / пътя гр.С.-гр.С. през Я./. Следствие на ПТП пострадал с Б. Х. Х. от гр.С., като пътник в лек автомобил „Алфа Ромео“, на който Гаранционния фонд е изплатил застрахователно обезщетение за имуществени и неимуществени вреди.

Във връзка с случилото се в РУ-С. е образувано досъдебно производство №390/2014 г. След приключване на същото делото е внесено с постановление на Районна прокуратура С. за освобождаване от наказателна отговорност и налагане на глоба по чл.78а от ИК в Районан съд С., където е образувано НАХД №686 от 2017г. Същото наказателно дело е приключило с решение №195 от 13.11.2018г., по което обвиняемият Г. П. Ч., ответник по настоящото дело е признат за невиновен за това, че като водач на товарен автомобил „ГАЗ 53" с рег.№ СО 7551 КА, е нарушил правилата за движение по пътищата, а именно чл.6, ал.1 от ЗДвП.

Участниците в движението съобразяват своето поведение с пътната маркировка“, като при наличие на надлъжна пътна маркировка по чл.63, ал.1 т. 1 от ППЗДвП е пресякъл „единична

непрекъсната линия-М 1“

По същото време в Софийски градски съд е образувано и водено гражданско дело № 10973 по описа за 2016 г., по което е постановено решение от 09.11.2017г., с което Г. е осъден да заплати на Б. Х. застрахователно обезщетение. Това решение е обжалвано и същото с решение №1223 от 23.05.2019 г. постановено по гр.д. № 570/2019 г. по описа на Софийски апелативен съд е отменено и вместо него Г. е осъден да заплати на Б. Х. по-високо застрахователно обезщетение за имуществени и неимуществени вреди.

Г. Ч. не е уведомен за образуваното гр.дело №10973 по описа за 2016 г. по описа на СГС и респективно за делото пред САС. Същия не е привлечен в качеството му на трето лице помагач, въпреки очевидните основания за това.

Счита, че в конкретния случай при наличие на висящ процес в наказателния съд, Софийския градски съд следваше да спре гражданското дело, при това независимо дали страните са поискали или са се противопоставили на спирането. В този смисъл е Решение №20 от 10.03.2022г. по г.д. № 48/21 г. , тТ.К, II Т.О на ВКС.

Предвид изложеното мотивите и постановените решения на гражданските съдилища СГС и САС не обвързват ответника Ч. и не са задължителни за него.

Решението по чл.78а от НК се приравнява към присъдата на наказателния съд. Съгласно разпоредбата на чл.300 ГПК влязлата в сила присъда се ползва със сила на пресъдено нещо само за изброените обстоятелства и тя е задължителна за съда, разглеждащ гражданскоправните последици от деянието - относно това, дали то е извършено или отречено, дали е противоправно и дали деецът е виновен.

Осъдителна или оправдателна, обвързващата сила на присъдата винаги предполага тъждество между деянието, предмет на същата и деянието, което е предмет на доказване в иския процес пред гражданския съд. Присъдата е задължителна за гражданския съд само относно конкретното деяние, обективизирано в обвинителния акт по повдигнатото срещу извършителя обвинение.

В конкретния случай имаме безспорно тъждество между деянието по което е постановена оправдателната присъда/решението с което ответника Ч. е признат за невиновен и деянието, което е било предмет на доказване в иския процес пред гражданския съд.

Ответникът счита, че ищецът в настоящото производство. Г., след като не е привлякло Ч. в качеството си на трето лице помагач в производството по гр.д. №10973/2016г. по описа на СГС, за да упражни правата си, като посочи наличието на висящ процес пред наказателния съд и изхода от наказателното дело. същия не дължа плащане към ищеца.

етендира направените разноси.

С определение №345 от 29.08.2023г. е конституиран като трето лице помагач на страната на ищеца Г. на Б. Х. Х..

Третото лице помагач Б. Х. Х. е взело становище по исковата молба.

На 19.10.2014 г. пострадал тежко при пътно-транспортно произшествие /ПТП/, при което аз бил пътник в едно от двете участващи в него моторни превозни средства. Произшествието настъпи на пътния участък С.-С.. Като тежък случай бил откаран в местното медицинско заведение, а впоследствие в УМБАЛСМ "Пирогов". Там постъпил на лечение на полученото от него многофункционално счупване в областта на дясното рамо. Бил подложен на операция, от която и до момента в костта ми има метални импланти. Претърпял множество болки и страдания за един продължителен период на лечение и възстановяване.

Впоследствие се оказва, че ответникът по настоящото дело, който биле причина за ПТП няма валидна застраховка гражданска отговорност, което го принудило да потърси съдействието на Г. за изплащане на дължимото му обезщетение. Гаранционният фонд неправомерно откажа да удовлетвори моето искане. Наложило се да води дела и да получи обезщетение, чрез принудително изпълнение на влязлото в сила съдебно решение.

Счита, че привличането му като трето лице - помагач в настоящото съдебно производство, макар и да съществува като правна възможност е фактически неправилно, по следните причини:

Пострадалият Б. Х. Х. не е бил водач на никое от двете участващи в ПТП моторни превозни средства. При това положение няма дори и теоретична възможност да се търси от него вина за настъпването на ПТП.

Механизмът на ПТП е подробно разгледан и приет за установен в мотивите на водените от мен дела срещу Гаранционния фонд в това число и след приети експертизи. Там въпросът за причините за настъпването на ПТП е изяснен по категоричен начин и те не са свързани дори и косвено с него.

Отношенията ми с Гаранционния фонд, по повод процесното ПТП са вече решени със „силата на присъдено нещо" при водените от мен дела срещу него. Това прави недопустимо всякакво повдигане на нов спор между пострадалия и Г..

Освен изложените правни аргументи привличането му в делото му причинява нов допълнителен стрес и болезнено го връща към тежкия период от живота от преди 9 години.

Във връзка с изложеното, моли да се отмени разпореждането си, с което е привлечен като трето лице - помагач по настоящото дело.

Софийският окръжен съд, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и съгласно разпоредбата на чл.235 от ГПК намира за установено следното от фактическа страна:

С Решение от **09.11.2017г.** по гр. д. №10973/2016г. на СГС, 8 с-в е осъдил Г. да заплати на Б. Х. Х. следните суми:

15 000 лева (петнадесет хиляди лева), представляващи застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, настъпили в следствие телесни увреждания при ПТП от

19.10.2014г., което е причинено от водача на товарен автомобил „ГАЗ 53Д“ с рег. № СО 7551 КА, заедно със законната лихва върху сумата на обезщетението за периода от 09.09.2016г. до деня на окончателното плащане.

694,37 лева (шестстотин деветдесет и четири лева и тридесет и седем ст.), представляващи застрахователно обезщетение за имуществени вреди, настъпили в следствие телесни увреждания при ПТП от 19.10.2014г., което е причинено от водача на товарен автомобил „ГАЗ 53Д“ с рег. № СО 7551 КА. заедно със законната лихва върху сумата на обезщетението за периода от 09.09.2016г. до деня на окончателното плащане.

1974,62лв. (хиляда деветстотин седемдесет и четири лева и 62 ст.), представляваща лихва върху присъдената сума на обезщетението за неимуществени вреди, за периода считано от 26.05.2015г. до деня на предявяването на иска на 09.09.2016г.

91,41лв., представляваща лихва върху присъдената сума на обезщетението за имуществени вреди, за периода считано от 26.05.2015г. до деня на предявяването на иска на 09.09.2016г.

276 лева (двеста седемдесет и шест лева), представляваща общ размер на направените съдебни разноски.

487 лева (четиристотин осемдесет и седем), представляваща общ размер на направените съдебни разноски пред Софийски градски съд.

1210 лева (хиляда двеста и десет лева), представляваща възнаграждение за процесуално представителство на Б. Х. Х..

Видно от решение №195 от **13.11.2018г.** по НАХД №686 от 2017г. по описа на Районен съд С. обвиняемият Г. П. Ч. е признат за невиновен в това, че на 19.04.2014 год. около 15.30 часа, в района на километър 33.600 от път 111-181/ пътя гр.С.- гр.С. през Я./ от РПМ, като е управлявал без да има необходимата правоспособност моторно превозно средство -товарен автомобил „ГАЗ 53“, с рег.№ СО 7551 КА, е нарушил правилата за движение по пътищата, а именно: чл.6, ал.1 от Закона за движение по пътищата „Участниците в движението съобразяват своето поведение с пътната маркировка“, като при наличие на надлъжна пътна маркировка по чл.63, ал.1, т.1 от Правилника за прилагане на Закона за движение по пътищата „Единична непрекъсната линия- М 1, на пътните превозни средства е забранено за я застъпват и пресичат“, е извършил ляв завой, пресякъл линията и е навлязъл в насрещната лента за движение и по непредпазливост да е причинил телесна повреда на повече от едно лице, а именно:средна телесна повреда на Г. И.С. от гр.С., изразяваща се в счупване на дясната колянна капачка, което увреждане е причинило на пострадалия трайно затруднение на движението на десния долен крайник за срок по-дълъг от 30 дни; средна телесна повреда на Б. Х. Х. от гр.С., изразяваща се в счупване на дясната раменна кост в долния край, което увреждане е причинило на пострадалия трайно затруднение на движението на десния горен крайник за срок по-дълъг от 30 дни, като след деянието е направил всичко зависещо от него за оказване помощ на пострадалите -незабавно е потърсил медицинска помощ за пострадалите, като е съобщил за произшествието от

мобилния си телефон на телефона за спешни случаи на Националната система 112, поради което и на основание чл.378, ал.4, т.2, вр.чл.304 от НПК ГО ОПРАВДАВА по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.343а, ал.1, б.„в“, пр.1, вр. чл.343, ал.3, пр.4 и пр. 6, б.„а“, пр. 2, вр. ал.1, вр. чл.342, ал.1 от НК. Решението е влязло в сила на **29.11.2018г.**

С решение №1223 от **23.05.2019г.** по в.гр. д.№ 570/2019г. на САС е отменил решение от 9.11.2017г. по гр.д. №10973/16г., СГС, 1-8 с-в, в частта, в която се отхвърлят исквете на Б. Х. Х. срещу Г. за сумата над 15 000 лв. до 27 000 лв. и за сумата над 694,37 лв. до сумата 1388,73 лв., като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА Г. да заплати на Б. Х. Х., ЕГН *****, допълнително на основание чл. 288. ал. 1, т. 2. б. „а“ КЗ (отм.) сумата от 12 000 лв. като обезщетение за неимуществени вреди и допълнително 555,49 лв. като обезщетение за имуществени вреди, причинени от ПТП. настъпило на 19.10.2014 г., ведно със законната лихва от 25.05.2016 г. до окончателното изплащане,

ПОТВЪРЖДАВА решението в частта, в която искът на Б. Х. Х. срещу Г. е отхвърлен за разликата над 27 000 лв. до сумата от 60 000 лв.

В останалата част решението е влязло в сила като необжалвано.

ОСЪЖДА Г. да заплати по сметка на САС държавни такси в размерна 502,22 лв. и 251,11лв.

ОСЪЖДА Г. да заплати на адв. Я.С. на основание чл. 38 ЗА възнаграждение общо в размер на 1813,32лв.

ОСЪЖДА Г. да заплати на Б. Х. Х. допълнително разноси в размер на 208,76лв.

С преводни нареждания ищецът Г. по образуваните изпълнителни дела е заплатил 46378,47лв.

При така приетата фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съдът намира, че исквете са допустими и неоснователни.

Правното основание на исквете е чл.288. ал.12 от КЗ /отменен/ във вр. с чл.45 от ЗЗД и по чл.86 ЗЗД.

Ищецът „Г.“ е предявил пряко срещу делинквента Г. П. Ч. осъдителни иски за обезщетения за претърпени неимуществени и имуществени вреди, в резултат на ПТП, настъпило на територията на страната, от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на Република Б. и за което няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Влязлата в сила присъда на основание чл.300 ГПК е задължителна за гражданския съд относно авторството на деянието, неговата противоправност и виновността на извършителя. Видно от същата се установява, че Г. П. Ч. е признат за невиновен в това, че на 19.04.2014 год. е нарушил правилата за движение по пътищата и по непредпазливост да е причинил телесна повреда на повече от едно лице: средна телесна повреда на Б. Х. Х. от гр.С., изразяваща се в счупване на дясната раменна кост в долния край, което увреждане е причинило на пострадалия трайно затруднение на движението на десния горен крайник за срок по-дълъг от 30 дни, като след деянието е направил всичко зависещо от него за оказване

помощ на пострадалите -незабавно е потърсил медицинска помощ за пострадалите като е оправдан по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.343а, ал.1, б.“в“, пр.1, вр. чл.343, ал.3, пр.4 и пр. 6, б.“а“, пр. 2, вр. ал.1, вр. чл.342, ал.1 от НК.

След образуването на НАХД №686 от 2017г. на Районен съд гр.С. 10.11.2017г. производството по гр. д. № 10973/2016г. на СГС е висящо, като обжалвано по в.гр. д. № 570/2019г. на САС. Производството по в.гр. д.№ 570/2019г. на САС е следвало да бъде спряно на основание чл.229, ал.1, т.4 ГПК до приключване на НАХД №686 от 2017г. на Районен съд С.. В този смисъл е и ТР №1/2017г. от 09.07.2019г. по т.д. №1/2017г. на ОСГТК на ВКС, постановено след решението на САС, постановено на 23.05.2019г. Съгласно т.1 от посоченото ТР „Въззивно решение, постановено при наличие на основание за спиране по чл.229, ал.1, т.4 ГПК, е недопустимо.“ След влизане в сила на решението по НАХД №686 от 2017г. на Районен съд гр.С. - 29.11.2018г., препис от същото е следвало да бъде представено по в.гр. д. № 570/2019г. на САС с оглед приложението на чл.235 ал.3 ГПК.

С това са налице влезли в сила съдебни решения по НАХД №686 от 2017г. на Районен съд С. и гр. д. №10973/2016г. на СГС, установяващи различна вина на водача Г. П. Ч. на товарен автомобил „ГАЗ 53Д“ с рег. № СО 7551 КА. Съдът в настоящото производство не може да пререшава решен правен спор по гр. д. №10973/2016г. на СГС, по който настоящият ответник Г. П. Ч. не е страна и не е обвързан от силата на пресъдено нещо, чл.298 ГПК, чл.299 ГПК, чл.223 ГПК. За съда в настоящото производство, съгласно чл.300 ГПК е задължителна силата на присъдата, за невинността на ответника Г. П. Ч. за настъпилото ПТП на 19.04.2014г. и причинените вреди на пострадалия Б. Х. Х..

Ето защо съдът намира, че предявените регресни иски по чл.288 ал.12 от КЗ /отменен/ сега чл.558. ал.7 от Кодекса на застраховането, чл.45 от ЗЗД и чл.86 ЗЗД за обезщетения за заплатени имуществени и неимуществени вреди от Гаранционния фонд са неоснователни и като такива следва да се отхвърлят.

Предвид изхода на делото и на основание чл.78 ал.3 ГПК на ищецът дължи на ответника направените разноски в размер на **4500,-лв.** адвокатско възнаграждение. Съдът намира направеното възражение от ищеца за прекомерност на основание чл.78 ал.5 ГПК на адвокатското възнаграждение на ответника за неоснователно. Съгласно чл.7 ал.2 т.4 от Наредба №1/2004г. за Минималните адвокатски възнаграждения възлиза на 4 360,28лв., поради което договореното е близко до минималния размер и съответства на правната и фактическа сложност на делото.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен иска с правно основание чл.288 ал.12 от КЗ /отменен/ сега чл.558. ал.7 от Кодекса на застраховането, чл.45 от ЗЗД и чл.86 ЗЗД и на „Г.“ с адрес гр.С. ул.“Граф Игнатиев“ №2 ет.4 срещу **Г. П. Ч.** ЕГН***** с адрес: с.А., общ. С., обл. С., иск да му заплати, сумата:

46 378,47 лв. (четиридесет и шест хиляди триста седемдесет и осем лева и 47

стотинки), представляващо изплатеното от Г. по щета № 210054/25.02.2015г., присъденото по влязло в сила съдебно Решение по гр. д. № 10973/2016г. на СГС, 8 с-в и в.гр. д. № 570/2019г. на САС, ведно със законната лихва от датата на завеждане на искова молба 28.08.2023г. до окончателното изплащане на сумата и направените по делото разноси.

Решението е постановено при участието на **Б. Х. Х.** с ЕГН***** с адрес гр.С. ул.“Иларион Драгостинов“ №36 ет.2 ап.4 като трето лице помагач на страната на ищеца Г..

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.3 ГПК „Г.“ с адрес гр.С. ул.“Граф Игнатиев“ №2 ет.4 да заплати на **Г. П. Ч.** ЕГН***** с адрес: с.А., община С., С. област, сумата **4500,- лв.** (четири хиляди и петстотин лева), представляващи деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____